

Užití: pro označení min. děje jako faktu, který se konal či skončil před okamžikem promluvy. Může zdůrazňovat:

1. **výsledek (rezultativní význam):** Печката е изгаснала. *Kamna vyhasla (už nehoří).*
Вече съм ял. *Už jsem jedl.* Не съм получил никакъв отговор. *Nedostal jsem žádnou odpověď (doposud žádnou nemám).* Пристигнал е от България. *Přijel z Bulharska (neznám žádné podrobnosti, nevím kdy, ale je/byl tu).* Завазнѐ **по:** *никога nikdy, някога někdy, още не ještě не, вече už:* Ходил ли си някога в България? *Byls někdy v Bulharsku?* Още не съм чѐл вѐстника. *Noviny jsem ještě nečetl.* Никого не съм го виждал. *Nikdy jsem ho neviděl.*
2. **rozhořčení:** Толкова години сме се мъчили! *Tolik let jsme se natrápili!* Какво ми се е случвало! *Co se mi všechno přihodilo!*
3. **nejistotu:** Той само се е шегувал. *Asi si jen dělal legraci.* Оставил му е къщата! *On tu ten dům snad nechal!*

PERFEKTUM (минало неопределено време) (pf.)

Formálně se tvoří z přič. aoristu činného a prez. tvarů slovesa **съм:** писал, -а, -о съм, си, е; писали сме, сте, са. Připomíná český čas min., jsou tu však rozdíly:

1. bulh. má ve 3. os. vždy pomocné sloveso (e, sa);
2. **záporka se klade před tvary slovesa **съм**,** které tak získávají přízvuk: не съм писал, не е писала, не са писали ...

Slovosled:

1. v kladných větách ozn.: Чѐл съм го/Аз съм го чѐл. *Četl jsem to./Já jsem to četl.*
2. v záporných větách ozn.: Нищо **не** съм му дал. *Nic jsem mu nedal.*
3. **tázací věty:** Кой е чѐл тази книга? *Kdo četl tu knihu?* Виждал ли си го? *Viděls ho?* **Не** му ли го е казал? *On mu to neřekl? Не* é. *Ne.*